

Ribó reclama que els ajuts estiguin exempts de tributació

El govern indemnitzarà també els empresonats durant la Guerra Civil

La mesura beneficiarà 5.000 expresos i no preveu reobrir el termini de sol·licituds

Cristina Palomar
BARCELONA

El govern català ha decidit incloure els empresonats durant la Guerra Civil en els criteris de concessió d'indemnitzacions atorgades per la Generalitat fins ara a tots aquells expresos polítics de la dictadura que han pogut provar la seva privació de llibertat. La decisió, fruit de la pressió exercida per nombroses associacions catalanes d'excombatents que havien denunciat que els ajuts només afectaven els que van patir presó a partir del 1939, beneficiarà unes 5.000 persones més, però no suposarà en cap cas reobrir el termini de presentació de sol·licituds que es va tancar definitivament el 2003 per incloure-hi els empresonats menors de 65 anys.

Des de l'any 2000 fins ara, la secretaria de Coordinació Interdepartamental de la Generalitat tenia comptabilitzades 37.176 peticions d'indemnitzacions. D'aquestes, el 54 per cent s'havien desestimat perquè no complien algun dels requisits o per falta de proves. Amb la decisió d'incloure ara

el període de la Guerra Civil per indemnitzar els empresonats en camps de concentració, presons o batallons disciplinaris, els beneficiaris arribaran al 60 per cent de les persones que fins al 2003 van sol·licitar els ajuts, segons càlculs del govern català. Pel que fa a l'import dels ajuts, dels 42.344.493

Les previsions són arribar fins als 46 milions d'euros en indemnitzacions

euros pagats fins ara les previsions són d'arribar fins els 46 milions amb la nova revisió dels expedients ja presentats.

En el cas dels presos de la Guerra Civil, els criteris de concessió dels ajuts seran els mateixos que els que afecten als expresos de la dictadura: fins al

sisè mes de presó rebran 901,52 euros i a partir del setè l'ajut és de 168,28 euros per mes fins a un màxim de 6.010 euros.

La decisió del govern català va ser acollida ahir positivament pel Síndic de Greuges. Tanmateix, Rafael Ribó va recordar que els beneficiaris dels ajuts de la Generalitat estan obligats a declarar a Hisenda les indemnitzacions rebudes, contràriament als que van rebre els ajuts atorgats pel govern central. Davant l'allau de queixes rebudes, Ribó va instar el govern català a negociar amb Madrid l'exempció de la tributació dels ajuts en la declaració de l'IRPF. El Síndic també va reclamar que es reobri el termini d'admissió de sol·licituds "per donar resposta a les noves peticions". Segons Ribó, la Generalitat ha justificat la seva negativa a ampliar-los perquè per fer-ho caldria una reforma legislativa.

Els sindicats policials s'oposen al museu de la repressió que vol ERC

Asseguren que la proposta és una falta de respecte a una institució de l'Estat

Redacció
BARCELONA

Els sindicats del Cos Nacional de la Policia (CNP) van criticar ahir la proposta d'ERC de convertir la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana, a Barcelona, en un museu de la repressió franquista. La Confederació Espanyola de Policia (CEP), el Sindicat Unificat de Policia (SUP) i la Unió Federal de Policia (UFP) van defensar l'actuació del cos a la democràcia i van recriminar que es fes ara una proposta d'aquest tipus quan s'hauria d'haver fet durant el traspàs de comissaries del CNP a la Generalitat amb el desplegament dels Mossos d'Esquadra a Barcelona.

Els tres sindicats van assegurar que durant aquests últims trenta anys de democràcia han donat mostres "més que suficients" d'adaptació al sistema democràtic i de lleialtat a la Constitució, a l'ordenament jurídic i als poders públics establerts. Per totes aquestes raons els sindicats

consideren que si la proposta dels republicans arriba ara és només per "faltar al respecte a una institució de l'Estat". Les tres organitzacions sindicals exigeixen a ERC que respecti el Cos Nacional de Policia.

Símbol de la tortura

La proposició no de llei d'Esquerra, que abans d'ahir va entrar al registre del Congrés a Madrid, demana la reconversió de la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana en un centre d'interpretació i record d'aquest edifici com a instrument de la repressió franquista. En la proposta també s'instaura el govern de José Luis Rodríguez Zapatero a transferir a la Generalitat la documentació de la Brigada Regional d'Informació Social i la gestió d'aquest centre com a museu. La Prefectura Superior de Policia de Via Laietana es va fer tristament famosa durant els anys de la dictadura per ser un centre on es practicava la tortura de forma habitual.

EL RASCLET

Del lampista polonès al lampista brasiler

JOAQUIM COLOMINAS I FERRAN
quim.colominas@menta.net

El curs polític que deixem enrere ha estat marcat per dos convidats d'excepció inesperats. Ambdós compartien el mateix ofici, el de lampista, tot i que la respectiva procedència geogràfica era molt distinta i llunyana. Un era polonès i l'altre, malaguanyat, brasiler, però ambdós van ser protagonistes en el cor de la política europea, a París i a Londres. Ambdós representen el paradigma de la nova política, impensable tan sols fa uns anys. El primer, imaginat, va ser protagonista a la campanya del referèndum francès sobre el projecte de Constitució europea del diumenge 22 de maig. La seva presència, mediàtica, política, va tenir conseqüències no només a l'hexàgon, sinó també arreu del continent europeu al repercutir el no de França en el procés de construcció de la Unió Europea. El segon lampista, Jean Charles de Menezes, malauradament, va morir pels trets de la policia britànica en el metro de Londres fa dues setmanes, en plena psicosis terrorista, després dels brutals atemptats del terrorisme islàmic soferts a la capital anglesa.

A França, el suposat lampista polonès va personificar la por d'una part de la societat del país veí, la França dels de baix, davant d'un futur incert. En el marc de la mundialització de l'economia, d'un procés de globalització afavorit per les noves tecnologies de la informació, la competitivitat global, un sistema financer transnacional i la presència de les multinacionals, es produeix un doble procés: en primer lloc, la desloca-

Dos policies de Londres davant del Parlament britànic

lització de moltes empreses dels països de l'Europa Occidental per anar a països en vies de desenvolupament en què la mà d'obra és molt més barata, on les empreses no han de pagar els costos de l'Estat del benestar que paguem al primer món, on hi ha unes condicions de vida miserables (explotació de mà d'obra infantil, poquíssimes proteccions laborals). Moltes empreses del Primer Món tanquen i deixen moltes persones a l'atur, algunes d'elles, d'una certa edat, amb un futur laboral ben incert. A tot això, cal afegir-hi l'arribada d'operaris de països de l'Est, tècnicament ben preparats, que treballen per preus més econòmics que els d'aquí: és el lampista polonès. La nova Constitució europea era interpretada pels de baix com una desprotecció dels drets laborals i socials. En segon lloc, cal afegir-hi un nou element: la vinguda d'unes noves allaus migratòries, no preparades tècnicament, però disposades a fer feines que molts no volem fer. És el cas del nostre segon protagonista, el lampista brasiler. Moltes persones com ell, sense documentació, provinent d'un país subdesenvolupat, van venir a Occident a buscar una oportunitat que no tenien en el seu país d'origen. En aquest cas, sense papers i amb la por de ser detingut davant d'una persecució amb la insistència de la demanda d'aturar-se de Scotland Yard, va fer que fos mort a trets en ser pres per un terrorista. La seva mort representa, dissortadament, la reacció contra l'amenaça d'un terrorisme internacional que va esclatar per primera vegada a Nova York l'11-S del 2001, que va continuar a Madrid amb l'11-M del 2004, i posteriorment va afectar a Londres fa tres setmanes amb el 7-J.

Una amenaça que continua. Els dos lampistes són el paradigma d'una nova política que fa que l'anomenada "política internacional" sigui, cada vegada més, política local. Una política que obliga els Estats a actuar de cara endins i de cara enfora, a la vegada. Els dos lampistes haurien de fer veure als governants l'existència d'aquest nou escenari, que no és una opció, sinó una realitat, ineludible, a la que cal fer front des d'instàncies polítiques estatals i supraestatals. Governar, avui dia, vol dir fer front a aquestes noves realitats, on els grans temes polítics del planeta, propi dels governs mundials, no es poden separar de les preocupacions diàries dels ciutadans.

AJUNTAMENT DE VIC
EDICTE

El Ple municipal, en la sessió del dia 25 de juliol de 2005, ha aprovat l'expedient de contribucions especials, de conformitat amb l'art. 28 i els següents de l'R.D.L. 2/2004 de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 39/1988 de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals i de l'ordenança fiscal reguladora per a l'execució de les obres d'urbanització del carrer de Gurb. L'expedient s'exposa al públic durant el termini de trenta (30) dies, amb la finalitat que les persones interessades puguin examinar-lo i presentar les al·legacions que considerin oportunes. En el cas que no es presenti cap al·legació, l'expedient quedarà definitivament aprovat.

L'alcalde
Jacint Codina i Pujols
Vic, 26 de juliol de 2005

CERRAFA SA

Se hace público que el domicilio de la sociedad ha sido trasladado a calle Mar de l'Alborà, núm. 6, 1ª 2ª escalera C CP 08912 de Badalona. En Barcelona, a 22 de junio de 2005. El administrador Francisco Leal Martínez